5 Bani în România.-10 Bani în străinătate

ICGX

Anul XXXI.-No. 188.-Joui 11 Iulie 1913

ABONAMENTE

ROMÂNIA		STRĂINĂTATE
Lei		Lei
4.65	3 luni	10.-
9.15	6 luni	20.-
18.—	Un an	40.-

Fondator: LUIGI CAZZAVILLAN

UNIVERSUL

CELE DIN URMĂ STIRI DIN LUMEA ÎNTREAGĂ
TELEGRAFICE ŞI TELEFONICE

ANUNCIURI
PAGINA III
Linia corp 7 Bani 50
Idem pag. IV „ 35
Inserţii şi reclame 3,50 linia
Anunciuri saŭ informaţiuni mortuare după mărime dela 60-150 lei

Redacţia şi Administraţia: 11, str. Brezoianu — Bucureşti —

DELA ARMATA DE OCUPATIUNE

Ce povesteşte un ofiţer

Pe pământ străin.-Cum aŭ fost primite trupele.-Turcii şi bulgarii României din Bulgaria.-Maneaua.-Mă căraulă!.-Proclamaţia generalului Culcer.-Avântul soldaţilor noştri.

In numărul nostru de azi dimineaţă am relatat amănunte asupra traiului soldaţilor noştri din armata de operaţiuni, armată care se află în drum spre Sofia ca să impună aliaţilor de până ieri o pace onorabilă.

Întâmplarea a făcut să întâlnim eri un ofiţer din armata de ocupaţiune a teritoriului Turtucaia-Dobrici-Balcic. Acest ofiţer a sosit aseară în Capitală în interes de serviciu şi mi-a povestit impresiunile sale din momentul plecării regimentului.

Pe pământ strein

Cel mai înălţător moment—ne povesteşte ofiţerul, un rezervist—a fost clipa când, înaintea plecării, preotul a dat regimentului binecuvântarea. Când preotul a început să citească rugăciunea pentru izbânda armatelor noastre, întreg regimentul, dela soldat până la colonel, ca şi când ar fi ascultat de un ordin, a îngenunchiat. In tăcerea adâncă ce se făcuse, glasul inspirat al preotuluĭ pătrundea ca un fior de credinţă în inimile ostaşilor întărindu-i în convingerea că se vor întoarce biruitori.

Pe tot drumul, prin toate satele, regimentul era întâmpinat de femeĭ carĭ aruncaŭ florĭ în calea soldaţilor, oferindu-le apă proaspătă şi urându-le drum bun şi izbândă.

Când am ajuns la graniţă — spunea ofiţerul — cu toate că nu eram ceĭ dintâĭ carĭ o treceam, eram adânc mişcaţi.

Barierea e însemnată cu gardurĭ de lemn, având, în anumite puncte, bariere mobile de trecere. In momentul când regimentul s'a apropiat de barieră, un ţăcău voinic din primele rânduri a ieşit din front şi repezindu-se în goană, a dărâmat, dintr'o singură sforţare, bariera, bătând cu picioarele peste parĭ scoşĭ din pământ, a strigat din toată puterea plămânilor, în uralele tutulor:

— Să nu mai fiĭ!

Ca împinse de un resort, tot regimentul a pornit, apoĭ, în pas forţat, cântând şi grăbind de par'că voiaŭ să înghită pământul, spre interiorul Bulgarieĭ.

*

Regimentul s'a risipit apoĭ prin satele teritoriuluĭ ocupat. In partea aceasta a Bulgarieĭ, comunele sunt ceva mai dese. Aproape toate poartă nume turceşti. Condiţiunile economice ale acesteĭ regiunĭ sunt destul de bune. Fiecare locuitor are o casă igienică, o vacă, douĭ boĭ, douĭ caĭ, păsărĭ, etc. Atenţiunea îţi este atrasă de întinsele grădinĭ de fructe şi de zarzavaturĭ, pe carĭ le cultivă locuitorĭĭ. Duc însă lipsă grozavă de apă. Câte o băltoacă adâncă de o palmă şi jumătate serveşte să se scalde porcĭĭ, vitele şi oamenĭĭ la un loc; ba, uneorĭ, din aceeaşĭ băltoacă se aprovizionează cu apă de băut. Administraţie comunală aproape nu există. Primarĭĭ sunt venalĭ şi, în timpul din urmă mai ales, „şi-aŭ făcut de cap" cum se zice.

Populaţiunea e compusă în majoritate din turcĭ, restul bulgarĭ şi românĭ.

Cum aŭ fost primite trupele

In general, trupele noastre aŭ fost bine primite. La aceasta a contribuit şi faptul că românul, de felul luĭ milos, nu numaĭ că nu s'a dedat la escese, dar a respectat pe locuitorul din comunele ocupate ca pe egalul său.

Populaţiunea mahomedană era entusiasmată de intrarea trupelor noastre şi ieşea înaintea soldaţilor cu strigăte de bucurie. Bărbaţiĭ aruncaŭ fesurile în sus.

Nu tot aşa s'a petrecut, în primul moment, cu populaţia bulgară. Informaţi de ororile pe carĭ armata lor le făptuise în războiul cu turcĭĭ şi, în urmă, cu aliaţiĭ, bulgarĭĭ îşi închipuiaŭ, firește că vor fi expuşi şi eĭ la aceleaşĭ cruzimĭ şi chinurĭ din partea soldaţilor români. Le era atât de frică, încât, când trupele se apropiaŭ de câte un sat, se auzea de la o distanţă de o jumătate de chilometru ţipetele femeilor şi chilomanele copiilor. Unĭĭ fugeaŭ prin păduriĭ cuprinşĭ de groază. Când vedeaŭ însă că soldatul nostru e om de omenie se îmblânzeaŭ repede şi se întorceaŭ la gospodăria lor unde reîncepeaŭ munca nesupăraţi de nimenĭ. Pentru păsărĭ, ouă, lapte, etc. li se plăteşte atât cât cer. Unĭĭ chiar aŭ ajuns să speculeze bunătatea românuluĭ, cerând preţurĭ întreite.

Turcĭ şi bulgarĭ

Majoritatea populaţieĭ o formează turcĭĭ. Eĭ nu trăesc de loc în armonie cu bulgarĭĭ, de carĭ îĭ desparte o ură adâncă, tăcută până acum. Odată cu ocupaţia românească această ură a început să se manifesteze şi s'ar deslănţui sălbatecă dacă soldaţiĭ noştri n'ar şti, cu multă prudenţă, să tempereze aceste sentimente.

In afară de faptul că unĭĭ sunt stăpânitorĭĭ şi alţiĭ stăpâniţĭ, această ură a turcilor contra bulgarilor se explică şi prin aceea că ceĭ dintâĭ, de predilecţie, sunt jefuiţĭ de administraţia venală ca de niştе banditĭ.

Bulgarĭĭ nu vorbesc turceşte, iar turcĭĭ nu vorbesc bulgăreşte. Şi unĭĭ şi alţiĭ însă vorbesc binişor româneşte şi în relaţiile dintre eĭ, turcĭĭ şi bulgarĭĭ se înţeleg româneşte!

Românii din Bulgaria

Pe teritoriul ocupat se află mulţĭ români. Cea maĭ mare parte dintre eĭ, însă din cauza împilărilor bulgăreştĭ, şi-aŭ schimbat numele, aşa că e foarte greŭ să descoperĭ un român sub un nume cu *of* în coadă.

In Silistra, ofiţerul care ne-a dat aceste amănunte, a găzduit o noapte la un proprietar român, om foarte de treabă, care de nevoe, şi-a pocit numele punându-şi un *of* în coadă. Românul are treĭ fete, educate în şcolile superioare din Bulgaria. Una din domnişoare povestea ofiţeruluĭ român cât a avut să sufere, maĭ ales în ultimul timp, auzind, la adresa românilor, atâtea expresiĭ jignitoare şi ocărĭ deşănţate. Atât poporul, cât şi păturа intelectuală bulgară nutresc o ură adâncă, — de altfel prin nimic justificată — contra românilor.

Intr'un sat, ofiţerul a făcut cunoştinţa unuĭ bătrân, român din Basarabia, care a făcut campania din 1877 servind în armata rusească.

— Nevoia m'a împins, — spunea bătrânul — să locuesc aci de 35 de anĭ. Ce să fac?... Am fost bulgar până acum... Acum, dacă aţĭ venit voĭ, sunt iarăşĭ român...

La masă, un soldat a cântat *Steluţa*. Bătrânul a început să plângă....

Maneaua

Nicĭ turcĭĭ, obişnuiţĭ cu bruscheţea şi banditismele bulgare, nu se prea aşteptaŭ la atâta omenie din partea noastră.

Intr'una din comune, la intrarea soldaţilor noştrĭ toţĭ turcĭĭ se aflaŭ adunaţĭ în mijlocul satuluĭ. Comandantuluĭ detaşamentuluĭ, după ce a stat de vorbă cu eĭ câteva minute, i-a pus să cânte *maneaua*. Acest cântec cuprinde, pentru mahomedanĭ, atât ideea naţională cât şi ideea religioasă, sintetizând astfel întreaga lor existenţă.

La început credeaŭ că ofiţerul glumeşte. Când l'aŭ văzut că insistă, turcĭĭ, cu neîncredere — li se citea pe faţă convingerea că are să li se întâmple ceva rău din partea soldaţilor — aŭ început să cânte. Pe când cântaŭ, ceĭ tinerĭ se uitaŭ cu teamă, cu coada ochiuluĭ, în lăturĭ; bătrânĭĭ, cu ochiĭ fixaţĭ în zare, cu faţa înspirată, tremuraŭ însă din tot trupul, aşteptând par'că, odată cu sfârşitul *maneleĭ* şi începutul orgieĭ de sânge.

Când ultimele note ale cânteculuĭ s'aŭ stins, aplauzele alor noştrĭ aŭ surprins şi aŭ dezmeticit pe turcĭ. Peste câteva minute, eraŭ prieteni buni...

Mă căraulă!

Povestim maĭ la vale un episod interesant al stăriĭ sufleteşti a turcilor, în momentele de faţă.

In ultimul timp, turcĭĭ eraŭ supuşĭ, după cum am spus, unor groaznice impilări din partea administraţieĭ. Primarĭĭ, carĭ nu maĭ primeaŭ nimic de la centru, îşĭ scoteaŭ lefurile punând revolverul în pieptul turcilor şi jefuindu-i de ultimul ban.

Intr'unul din sate, turcĭĭ, odată cu intrarea armateĭ române, aŭ socotit că a venit şi răfuiala lor cu bulgarĭĭ. Plănuiseră ca peste noapte să aibă loc răfuiala. In acest scop, şi ca să nu fie eĭ făcuţĭ răspunzători a doua zi, aŭ răspândit vorba că bulgarĭĭ aŭ de gând să-ĭ măcelărească. Comandantul detaşamentuluĭ, bine înţeles, a luat toate măsurile, îndoind paza. In noaptea aceea, nicĭ turcĭĭ nicĭ bulgarĭĭ n'aŭ dormit.

Pe la miezul-nopţiĭ, o patrulă aude larmă pe uliţa mare a satuluĭ. La un moment dat, se aude o voce puternică:

— Mă, *căraulă*, mă!! Vino aicea mă!!

Era un bulgar, care chema disperat o santinelă. Patrula a alergat imediat la faţa locului. Inaintea uneĭ porţĭ, maĭ mulţĭ turcĭ şi bulgarĭ staŭ faţă în faţă.

—Vrea să ne rupă beregăţile turcii, mă! Nu-ĭ lăsaţĭ mă! — se lamenta bulgarul.

Şeful patruleĭ s'a adresat atunci unuĭ hoge (popă turc) care era de faţă, mustrându-l.

Hogea a chemat deoparte pe şeful patruleĭ şi i-a spus:

— Nu-ĭ omorâm, bre! Inchideţĭ ochiĭ, bre, şi lăsaţĭ să ne facem puţin chef, bre! Numaĭ niţel, bre! — se ruga cu insistenţă hogea în hohotele de râs ale soldaţilor.

Bine înţeles, că s'aŭ luat toate măsurile să nu se întâmple nicĭ o neorânduială. Şi turcĭĭ nu şi-aŭ făcut „cheful".

Fapt e, că turcĭĭ se aţâţaseră într'atâta, în cât dacă armata noastră maĭ întârzia câteva zile întrarea, aveam de înregistrat măceluri groaznice.

Soldaţiĭ noştrĭ i-aŭ înfrânat. S'a întâmplat numaĭ un singur caz: într'unul din sate, un turc a înjunghiat pe un bulgar. Criminalul a fost imediat arestat şi trimis sub escortă la Călăraşi.

Cum aŭ primit proclamaţia

Alaltăeriĭ s'a citit prin toate satele teritoriuluĭ ocupat o proclamaţie a generaluluĭ Culcer, prin care se înştiinţa populaţia că teritoriul ocupat este şi va rămâne pentru totdeauna al României.

Turcĭĭ aŭ primit proclamaţia cu strigăte de bucurie:

— Bine bre! Aferim bre!

Un bulgar a exclamat:

— Să fie!

— Ce să fie?... Este, — i-a răspuns un ofiţer.

— Bine mă, să fie! — a răspuns bulgarul, în mijlocul hohotelor de râs ale soldaţilor.

Un amănunt interesant:

Intr'un sat, după citirea proclamaţieĭ, o grămadă de turcĭ se înghesuiaŭ să se urce într'o căruţă.

Intrebaţĭ ce vor să facă, aŭ răspuns că se duc să dea de veste fraţilor lor din armata bulgară, ca să dezerteze!...

*

Soldaţiĭ noştrĭ sunt veseli şi dornicĭ de luptă. Nu arare-orĭ se aude:

— Pentru asta mi-am lăsat eŭ câmpul, să staŭ aci? Vreaŭ să mă plimb şi eŭ la Sofia, nu numaĭ alţiĭ.

In această glumă, se vede dorinţa românuluĭ de a da piept odată cu bulgarul, despre care a auzit că ne-a necăjit atâta...

Rep.

oxo

Bursa Bucureştĭ

ERI.

Fermă.

Cursurile se menţin.

S'au făcut următoarele încheerĭ:

Obligaţiunile Crditului judeţian şi comunal, 4 jum. la sută cassa: leĭ 93 banĭ25.

Scrisurĭ funciare rurale, 5 %, cassa: leĭ 96 banĭ 25.

Scrisurĭ funciare urbane Bucureştĭ, 5%. cassa: leĭ 96.

Scrisurĭ funciare urbane Iaşi, 5%, cassa: leĭ 93 banĭ 50.

Banca Agricolă, cassa: leĭ 610, — pe termen: 614, 613, 612, 610, 609;

Idem, a III-a emisiune, cassa: leĭ 258, 260.

Banca de scont Bucureştĭ, a II-a emisiune, cassa: leĭ 300.

Banca generală română, cassa: leĭ 2160.

Banca de credit român, cassa: leĭ 985, — pe termn: leĭ 978.

Banca românască, acţiunĭ la purtător, cassa: leĭ 788, 790.

Idem, a II-a emisiune, pe termen: leĭ 341, 338, 340, 342.

Banca comercială română, cassa: leĭ 710;

Societatea „Dacia-România", pe termen: leĭ 1710.

Societatea „Naţionala", cassa: leĭ 1320, 1325.

Cek Paris: leĭ 102, banĭ 25.

oxo

Prisonieri bulgari spre Bucureşti

Giurgiu, 9 Iulie

Azĭ după amiazĭ, la ora 1 şi jumătate a sosit în portul Ramadan monitorul „Mihaĭl Kogălniceanu" cu 20 ofiţerĭ şi 80 soldaţĭ bulgarĭ luaţĭ prizonieri la Ferdinandovo.

Prizonierĭĭ fac parte din divizia 9-a bulgară şi sunt escortaţĭ de maĭ mulţĭ ofiţerĭ români.

Se ştie că la Ferdinandovo s'a predat o întreagă brigadă bulgară.

Cea maĭ mare parte din prizonierĭ aŭ fost trecuţĭ în ţară pe la Corabia.

Ceĭ carĭ aŭ fost aduşĭ la Ramadan aŭ fost transportaţĭ azĭ la Bucureşti cu trenul de 5 şi jumătate.

Autorităţile civile şi militare precum şi un numeros public asistau în port la debarcarea lor.

oxo

Bucureşti 9 Julie 1913

Opera de mâine

Noĭ am spus de la început că urmările acţiuniĭ militare a României nu vor fi numaĭ acele ce imediat s'aŭ avut în vedere, adică stabilirea uneĭ graniţe strategice a noastre în Dobrogea şi statornicirea echilibruluĭ în Balcanĭ, — ci se vor maĭ adăoga şi altele, de o însemnătate nu maĭ puţin hotărâtoare pentru viitorul ţăriĭ şi al neamuluĭ nostru.

Aprecierile carĭ se fac acum asupra puteriĭ militare a României, ne fac să revenim pentru a continua şi complecta argumentarea noastră.

Deşi poate ar fi exagerat a se zice că *nimeni* nu se aştepta la o astfel de desfăşurare de forţe din partea României cum s'a văzut, adevărul este totuşi că ea a întrecut multe din acele aşteptărĭ saŭ credinţe. Rapoartele ataşaţilor militarĭ străinĭ către guvernele lor, întru cât parte din ele sunt cunoscute, dovedesc pe deplin acest lucru.

Promptitudinea mobilizăriĭ,— avântul cu care ceĭ chemaţĭ sub steag aŭ răspuns la chemare— 96 la sută în primele două zile! — apoĭ beişuluĭ de echipament, munitiĭ, aprovizionărĭ, — repeziciunea fulgerătoare a operaţiilor, tactica irezistibilă, — toate aŭ contribuit să înfăţişeze armata română ca o putere formidabilă, — o armată şi o putere *europeană*.

Aceasta este de mare însemnătate pentru viitor, — căcĭ se ştie astăzĭ cât şi în ce fel trage în cumpăna destinelor popoarelor puterea lor armată. Respectată şi până aci, România va fi de aci nainte şi maĭ respectată, căcĭ va fi şi maĭ temută, după ce a dovedit că poate să desfăşoare forţe cu carĭ statele mijlociĭ nicĭ n'ar putea avea îndrăsneala să se măsoare.

Acum e întrebarea dacă România, dacă conducătorĭĭ destinelor acesteĭ ţăriĭ vor şti să se folosească în viitor de creşterea prestigiuluĭ şi a respectuluĭ ce se datoreşte ţăriĭ noastre, pentru ca să dobândească, pe cale de prietenească intervenire, un tratament maĭ omenesc pentru fraţiĭ noştrĭ de peste hotare.

A fost şi este caracteristic entuziasmul, poate maĭ mare chiar decât al nostru, cu care aceĭ fraţĭ aŭ întâmpinat veştile despre acţiunea militară a României. Fără îndoială că în acel entuziasm era şi o speranţă, — o speranţă care credem că nu va fi înşelată.

Mâine, România va putea să vorbească cu şi maĭ multă autoritate de cât eriĭ. — şi nu ne îndoim că va şi vorbi. Căcĭ după împlinirea opereĭ de astăzĭ va urma datoria opereĭ viitoare, care nu va putea fi decât căutarea îmbunătăţireĭ soarteĭ şi a fraţilor maĭ puţin norocoşĭ decât aceia coprinşĭ între hotarele falniculuĭ regat român.

oxo

Cota apelor Dunărei

Pe ziua de 9 Iulie 1913
IN ROMANIA

Dunărea creşte pe toată întinderea.

Apele au următoarele cote în centimetrĭ în raport cu etagiul:

Turnul Severin 570, Calafat— Bechet 505,, Turnul Măgurele 443, Giurgiu 513, Oltenita— Călăraşi 428, Cernavodă 460, Hârşova 447, Brăila — Galaţi 395, Tulcea—.

oxo

Banatul Vidinuluĭ

de I. URSU, prof. universitar

Cheia provincieĭ noastre din dreapta Dunărieĭ, care nu ni s'a dat la 1878 odată cu provincia, a fost luată acum de soldaţiĭ noştrĭ şi dată pentru totdeauna patrieĭ noastre. România şi-a asigurat prin aceasta o graniţă strategică la Dunărea de jos în contra unuĭ vecin, care a dovedit că păstrează încă multe din celulele luĭ Crum şi Asparuch. Ţara noastră a pus astfel în mod solid piciorul stâng în Peninsula la Dunărea de jos, căcĭ teritoriile ocupate din cadrilater se pot considera de fapt ca anexate la patria noastră. Dar pentru a asigura echilibrul în Balcani şi a garanta în chip temeinic în viitor pacea în Peninsulă, România trebue să se aşeze în Balcani şi cu piciorul drept, cu atât maĭ ales cu cât vecinul nostru dela sud a rămas tot vechiul turan, totdeauna gata de războĭ, perfid, lacom, şi incapabil de recunoştinţă.

Bulgarĭĭ de azĭ aŭ dovedit aceleaşĭ însuşirĭ ca strămoşiĭ lor, carĭ după ce au format un stat în teritoriul pe care-l locuesc astăzĭ, aŭ fost continuu pe picior de războĭ cu Bizantinĭĭ, carĭ n'aŭ putut avea linişte, decât în momentul când au dus un războĭ de exterminare care le-a distrus cu desăvârşire statul. Vasile II Bulgarochtonul (Omorâtorul de bulgarĭ) a săvârşit aceste fapte desigur împins de nevoia de a asigura odată liniştea la Dunărea de jos, ceia-ce s'a obţinut numaĭ după ce i-a sdrobit şi încorporat la imperiu. Noĭ nu voim desfiinţarea statuluĭ lor, din contră dorim să trăim în armonie şi pace în viitor. Pentru aceasta avem însă nevoe de anumite vaduriĭ peste Dunăre, carĭ să fie numaĭ ale noastre şi de puncte strategice în dreapta fluviuluĭ. Cel maĭ important vad peste Dunăre, în partea apusană a ţăriĭ noastre, care ne-ar asigura şi o cetate în dreapta, e vestitul vad al Diuluĭ, al vestiteĭ cetăţĭ a Vidinuluĭ pe care au stăpânit'o cât-va timp şi oşteniĭ luĭ Vlaicu Vodă al Munteniei.

Aicĭ Dunărea formează o cotitură în spre ţara noastră, care ţine până la Orşova formând un colţ de mărimea unuĭ judeţ, tăiat în două de apa Timoculuĭ. Acest colţ a fost în todeauna dorit de şefiĭ de State, carĭ au urmărit stăpânirea Dunăreĭ de jos.

Regele Ludovic al Ungarieĭ a făcut toate sforţările pentru a întemeia aicĭ o marcă, iar turcĭĭ maĭ târziu s'au grăbit de asemenea să pună mâna pe această importantă cheie, care asigură dominaţiunea fluviuluĭ în această parte.

De altcum pe vemurĭ şefiĭ de state n'au considerat asigurată graniţa Dunăreĭ de jos, decât după ce au pus mâna pe cetăţĭ şi puncte strategice pe ambele maluriĭ ale fluviuluĭ. Aşa d. e. Romaniĭ n'au considerat asigurată graniţa imperiuluĭ la Dunărea de jos, decât după ce au pus stăpânire pe fortul puternic al cetăţiĭ muntoase a Ardealuluĭ, iar maĭ târziu Turciĭ nu s'au văzut asiguraţĭ în provinciile din dreapta Dunăriĭ, decât după ce au pus mâna pe Giurgiu, care deschidea drumul spre Bucureşti şi pe Chilia, care asigura trecerea în Moldova.

Banatul Vidinuluĭ e locuit în majoritate de Românĭ şi ar fi echitabil ca în momentul când statele Balcanice refac harta Peninsuleĭ şi îşĭ aduc pe consţionaliĭ lor acasă, să revendicăm şi noĭ pe Românĭĭ dela Vidin şi ceĭ dela Timoc din Serbia, ceia ce s'ar putea obţine în cazul întâĭ prin arme, în cazul al doilea (dela Serbia) prin bună învoială. Obţinând aceasta am avea pe lângă satisfacţia morală, că în urma jertfelor noastre am adus la paria mumă pe un număr considerabil din aĭ noştrĭ, şi avantajul strategic că am ţine pe ceĭ dela Sofia în şah s'i-am *sili* la o pace continuă, maĭ presus de toate ne-am asigura un loc pentru construirea podului necesar pentru linia de fer Adriatică, care să fie supapa de siguranţă, în cazul când vecinii turanĭ dela sud şi dela nord ne-a tăia legătura cu Occidentul.

oxo

Hora Cadrilaterului

Haidem iar să 'ntindem hora
In uimirea tuturora,
Hora cea de mândre fapte
De la şaptezecĭ şi şapte.
Salte arma, ranita!
Să întindem graniţa!
Că-s prea mulţĭ flăcăĭ la joc,
Se învârteşte hora 'n loc.

Trageţĭ hora tot maĭ mare
Păn' la vechile hotare,
Pe câmpia bulgărească,
Că-ĭ tot ţară românească,
Că pământul dobrogean
Ni-l lăsat de la Traian
Şi e vechiu pământ român
De-al luĭ Mircea cel Bătran,

Albă floare şi măruntă,
Trageţĭ hora ca de nuntă,
Că-am venit ca să nuntim
Cu Crăiasa ce dorim.
Şi venit-am coloceĭ
Tot soldaţĭ şi ofiţeri
Şi-am venit ca vorniceĭ
Tot voiniciĭ, tot puĭ de leĭ,

Fa Silistră, fa Crăiasă,
Te gătesţe de mireasă,
Că trimis ĭ-alaiul tot
De-al luĭ Mircea strănepot.
Şapte tăbiĭ, şapte salbe,
Pline-s azĭ de steaguri albe,
Noĭ ţi-aducem drag odor
Steagul nostru tricolor.

Cu cosiţa ta bălac
Intră'n horă, Turtucae,
Ca-am venit să-ţĭ împlinesc
Visul tău cel românesc.
Bate toba, sună goarna,
Iată Varna şi Cavarna!
Haĭ şi voĭ la nuntă-aicĭ,
A Dobrogeĭ mândre fiicĭ!

Trageţĭ hora fără fricĭ
Păn' la vitrega Sofică,
Trageţĭ hora, că am chef
Să daŭ ochĭ şi cu Danĕf.
— Baĭ Danĕf, Baĭ Dăniţa,
Scump îmĭ daĭ tu graniţa.
Te-aĭ tocmit, te-aĭ tot tocmit,
Iaca viŭ ca să te-achit.
Saĭ, Rusciucule bătrâne,
Că vin armele române,
Saĭ tu Balcic, saĭ Dobricĭ,
Colea 'n hora de voinicĭ.
Doamne ajută-ne să creascĭ
Hora mândră românească,
S'o întindem larg sub cer
Şi 'ntr'un alt cadrilater.

C. Z. Buzdugan

oxo

Bonurile de rechiziţiune

Ministriĭ de finanţe şi de războiŭ aŭ întocmit un proect de decret pentru sistematisarea şi controlul bunurilor de rechiziţie, spre a le da autenticitatea legală şi a le face negociabile. Câte o comisie de control se institue în fiecare Capitală de judeţ, sub controlul superior al unuĭ comisar *ad-hoc*.

Oraşele Bucureştĭ, Craiova, Iaşi şi Galaţi vor avea comisiuni speciale, pe lângă cele ale judeţuluĭ respectiv.

Aceste comisiuni vor controla toate bonurile de rechiziţie, chiar şi cele maĭ informe, şi vor tarifa lucrurile rechiziţionate după preţurile sporite saŭ rectificate în virtutea legiĭ votate deunăzĭ de Parlament.

Turcii aŭ ocupat Luleburgas

Constantinopol, 9.- Oficial. - Armata turcă a ocupat oraşul Luleburgas.

xox

PUTERILE

contra acţiuneĭ Turcieĭ

xox

Londra, 9. — *Agenţia „Reuter" spune: Puterile sunt unanim de părere că pretenţiunile Turcieĭ, cu privire la linia Enos-Midia, nu sunt admisibile. Cercurile diplomatice cred deci că mişcarea Turcieĭ nu va pricinui complicaţiĭ între Puterĭ, deşi această acţiune aduce un noŭ element de turburare a situaţiuneĭ. care şi aşa era suficient de turbure. Se va arăta la Constantinopol, carĭ sunt vederile Puterilor.*

Conferinţa ambasadorilor, care s'a întrunit azĭ după amiazĭ, a dovedit că există unanimitate între Puterĭ asupra acestuĭ punct, cu toate că nu s'a făcut nicĭ o propunere concretă până acum.

Conferinţa ambasadorilor n'a discutat şi necesitatea pentru beligeranţĭ de a se ajunge grabnic la o aranjare. S'aŭ făcut progrese şi în chestia fixărei Statului Albaniei.

oxo

IN CHESTIA IMPĂMÂNTENIRILOR

O SCRISOARE

a d-luĭ senator Em. N. Lahovary

Bucureşti, 8 Iulie 1913

Stimate Domnule Director,

In numărul de Marţĭ al „Universuluĭ" aţĭ bine voit a face o dare de seamă despre cuvintele pe carĭ le-am rostit la Senat în şedinţa de 4 Iulie cu privire la străiniĭ carĭ se află acum sub drapel.

Mulţumindu-vă pentru aprobarea ce o daţĭ cuvintelor mele, îmĭ permit numaĭ să rectific un punct din darea dv. de seamă.

Nu am cerut să se acorde împământenirea în masă a streinilor chemaţĭ acum sub arme de oarece, şi această observaţie o faceţĭ şi dv. — Constituţia se opune.

Am zis că: „fără a călca nicĭ o dispoziţiune constituţională, vom găsi de sigur mijlocul de a grăbi îndeplinirea formelor pentru toţĭ aceĭ carĭ sunt astăzĭ mobilizaţĭ". Iar d. ministru de finanţe în răspunsul pe care mi l-a dat a bine voit să ne asigure în numele guvernuluĭ că împărtăşeşte şi d-sa această părere.

Primiţĭ etc.

Em. N. Lahovary
Senator

O întâmpinare a „Uniunei evreilor pământeni"

Domnule Director,

In „Universul" cu data de 9 Iulie c., citim, sub titlul de *„Străinĭ de sub drapel"*, un articol pe care nu putem să-l lăsăm nerelevat.

Autorul articolului, deşi are în vedere numaĭ pe evreiĭ pământeni, se fereşte, — nu înţelegem de ce, — să le spue pe adevăratul lor nume; pentru dânsul nu există evreiĭ-pământeni, ci numaĭ *„străinĭ"*.

Faptul acesta este jicnitor pentru noĭ. Evreiĭ-pământeni nu sunt străinĭ, ci românĭ, şi, dacă în trecut se maĭ putea admite ca, din nevoĭ de natură polemică, aceia carĭ ne erau duşmanĭ să vorbească de noĭ ca de străinĭ, astăzĭ, după mobilizare, evreiĭ-românĭ, carĭ aŭ dat atâtea dovezĭ de sincer şi *necondiţionat* patriotism, resimt ca o injurie dacă sunt trecuţĭ în categoria străinilor.

Acesta este punctul principal pe care am voit să-l relevăm. Dar, articolul citat maĭ conţine afirmărĭ, de un caracter categoric, asupra *viitoareĭ* situaţiuni a evreilor-pământeni azĭ sub drapel.

N'am fi voit, Domnule Director, să discutăm *azĭ* această părere fiindcă, după cum am declarat în ziua apariţiuneĭ decretuluĭ de mobilizare, chestiunea evreiască nu va exista pentru noĭ în tot timpul războiuluĭ, — datoria tuturor românilor, — printre carĭ ne numărăm şi noĭ, — fiind să nu aibă, în momentele acestea, altă preocupare de cât aceea a intereselor superioare ale ţăriĭ. Dar, de oare ce problema a fost ridicată în Senat şi apoĭ discutată în presă, ne veţĭ da voe să exprimăm sentimentul nostru.

Nu vom vorbi de chestiunea evreiască în sine, ci ne vom permite să întrebăm:

Nu credeţĭ oare că după patruzecĭ de anĭ de regim cunoscut; după douĭ războaie la carĭ evreiĭ-pământenĭ aŭ luat parte ca *românĭ* şi după dovezĭ indiscutabile de dragoste de neam, a venit în sfârşit vremea să ni se arate şi nouă maĭ multă prietenie? Nu credeţĭ oare că, după, ce în urma nouilor teritoriĭ cucerite, va fi nevoe să se declare ca românĭ elemente cu adevărat străine, ar fi cuminte şi drept şi în interesul ţăriĭ ca evreiĭ români să fie, cum zice articolul dv. — „adoptaţĭ ca fiiĭ credincioşĭ aĭ ţăriĭ"?

Repetăm: nu discutăm chestiunea în sine, fiindcă nu e acum momentul ca s'o facem, dar supunem aceste întrebărĭ conştiinţeĭ tuturor oamenilor de bine din această ţară.

Primiţĭ, Domnule Director, asigurarea deosebiteĭ noastre consideraţiuni.

In numele Reprezentanţeĭ,
Preşedinte, **Dr. Al. Stern**
Secretar, **S. Labin**

xox

Curajul răsplătit

Cu ocaziunea călătorieĭ recente la Kiel a regeluĭ Italieĭ, un marinar italian de pe vasul „Amalfi" făcu un act de curaj care-ĭ atrase aclamaţiile publiculuĭ şi dela împăratul Wilhelm medalia de aur pentru bărbăţie.

Marinarul se numeşte Pavlo Camerano şi isprava luĭ a fost că a oprit din fugă douĭ caĭ speriaţĭ, carĭ îngroziseră mulţimea îngrămădită într'o stradă din Kiel.

Ministrul marineĭ germane von Tirpitz, care a asistat la scenă, strânse mâna marinaruluĭ aclamat de public, iar împăratul, în urma raportuluĭ ce ĭ s'a făcut, acordă marinaruluĭ distincţiunea ce am arătat-o maĭ sus.

Pe vasul „Amalfi" curagiosul marinar fu de asemenea sărbătorit de comandant şi de camarazĭ săĭ.